

VŠEM BRATŘÍM A SESTRÁM

KOINONIE JAN KŘTITEL

Č.j. 38/11/PAS

Dopis k adventní době

Kristus vstal z mrtvých!

Milí bratři a sestry!

„A ty, Betléme efratský, ačkoli jsi nejmenší mezi judskými rody, z tebe mi vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli, jehož původ je odpradávná, ode dnů věčných“ (Mi 5,1).

Micheáš je jedním z proroků, kteří ohlašovali Mesiášovo narození. Jeho proroctví je datované 722 let předtím, než se naplnilo. Matouš ho ve svém evangeliu cituje proto, aby ukázal naplnění Písma, když se Ježíš narodil v Betlémě.

Na první pohled na tom není nic zvláštního. Jsme zvyklí přijímat biblické údaje. Je to jen proroctví o narození Mesiáše, tedy věc dovršená. To je sice pravda, ale přeci jen má toto slovo i aktuální náboj. Je pozváním k tomu, abychom doufali v Pánovy přísliby.

Mezi Micheášovým proroctvím a Ježíšovým narozením uběhla mnohá staletí. Pro ty, kteří se na proroctví vážali, ubíhající čas jistě neprospíval očekávání. Čas plynul a nic se nedělo. Možná právě takovéto očekávání realizace, které se nikdy nenaplní, které nás činí vlažnými a které nás uzavírá do komplexu nemohoucnosti, nám odnímá jakoukoli odvahu jednat a brání nám, abychom se otevřeli vizi naděje. To, co zůstává, je tíha ubíhajícího času, v němž se nic nemění. Mohl bych ho nazvat betlémským komplexem: zůstat stále malými a v očekávání.

Ale není tomu tak. „Z nejmenšího jich bude tisíc, z nejnepatrnějšího mocný národ. Já jsem Hospodin, vykonám to spěšně, v pravý čas“ (Iz 60,22). Izajáš hlásá naději národu, který se vrací z exilu do Izraele a který se nachází v situaci se znaky zničení. Bude možný návrat ke ztracené slávě?

Bůh svůj lid stále překvapuje, a tak neváhá oznámit, že sláva nového domu bude mnohem větší, než byla sláva onoho prvního (srov. Ag 2,9). Tato prorocká slova nás burcují z rutiny. Bůh stále činí nové věci a očekávání jeho příslibů netvoří nic jiného, než že rozšiřuje naši vizi. Takže tak jak říká Pavel, navzájem se povzbuzujeme a posilujeme v naději.

Jak na to?

1. Nestěžujme si na bratry a sestry ani na životní zkoušky. To pouze zháší naději a ochlazuje nadšení.
2. Stále a v každé chvíli se radujme a vzdávejme díky. Radost posiluje naši vůli a chvála očišťuje oči naší mysli.
3. Nechť mezi námi bohatě přebývá Kristovo slovo. Ono je Boží mocí ke spáse.
4. „Vaše mírnost a vlídnost ať je známa všem.“ Svědčme o Ježíšově přítomnosti mezi námi skrze smělost slova a sílu vzájemné lásky.

Takovéto jsou tedy indikace pro letošní advent. Je to čas očekávání, čas naplňování příslibů. Bůh svoje přísliby naplní, ale je na nás, abychom byli správci tohoto času očekávání. Spravovat jej prorockým způsobem pak znamená, že předběhneme jejich uskutečnění.

Všichni mluví o krizi, ale pro nás jde o čas požehnání. Nikoli proto, že bychom krizí netrpěli, nýbrž proto, že je to ideální čas k ohlašování Pánovy věrnosti, neboť on vždy dodrží příslib daný svému lidu. Právě proto si obleč šat radosti a naděje, přijetí a štědrosti, aby všichni mohli vidět, že jsi dítě Boha, který nemá z událostí strach, ba co víc, je Pánem událostí.

Bratry a sestry z celé Koinonie chci jednoduše pozvat: raduj se a buď štědrý. To, co ušetříš na odříkání, které si sám zvolíš, použij k potěšení chudého, který žije mezi vámi. Tvůj stůl nechť je připravený k přijetí, abys spolu s těmi, které ti Pán pošle, mohl lámat chléb bratrské lásky.

Milujte a nasycujte v radosti.

A vy, zsvěcení, buďte první příkladem.

Požehnaný advent!

Plzeň-Valcha, 20. listopadu 2011

P. Alvaro Grammatica
generální pastýř